

РЕШЕНИЕ

№ 1359

25 септември 2020, Варна

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВАРНЕНСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – Деветнадесети състав в открито съдебно заседание на девети септември две хиляди и двадесета година в състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: МАРИЯНА БАХЧЕВАН

с участието на секретар Румела Михайлова изслуша докладваното от съдията **административно дело № 1190/2020г.** за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 126 и следващите от АПК във връзка с чл.40 ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Делото е образувано по жалба на С.Ц.С. срещу решение №РД-10-14/21.05.2020г. на генералния директор на Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ във връзка със заявление за достъп до обществена информация с вх.№ 33-00-12/07.05.2020г. Жалбоподателят твърди, че „ТСВ“ ЕАД е 100% обект на управленски контрол от възложители по чл.5 от Закона за обществените поръчки, в случая от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, поради което се явява задължен по ЗДОИ субект и като такъв съгласно чл.31 ал.5 от ЗДОИ не е необходимо неговото съгласие относно достъп до обществена информация. Счита, че е налице надделяващ обществен интерес за предоставяне на достъп до поисканата информация по силата на §1 т.6 от ДР на ЗДОИ, тъй като информацията е свързана с повишаване на прозрачността и отчетността на два задължени субекта по ЗДОИ – ДП „Пристанищна инфраструктура“ и „ТСВ“ ЕАД. Подчертава, че е налице презумпция за наличие на надделяващ обществен интерес и в тежест на административния орган е да я обори, като същата не може да бъде преодоляна от липсата на съгласие на третото лице – „ТСВ“ ЕАД, защото такова не е необходимо по силата на чл.31 ал.5 от ЗДОИ. Иска отмяна на обжалваното решение и преписката да бъде върната на административния орган с указания за предоставяне на поисканата обществена информация.

Ответната страна – генералният директор на ДП „Пристанищна инфраструктура“ в становище с изх.№ 04-09-143-11/24.06.2020г. и в писмена защита с вх.№ 11399/21.09.2020г. чрез процесуалния представител адв. И. Ц оспорва жалбата като неоснователна и иска нейното отхвърляне. Твърди, че не е налице надделяващ обществен интерес и исканата информация представлява търговска тайна. Смята, че писменият отказ за предоставянето ѝ е законосъобразен и няма основания за неговата отмяна.

Оспореното решение е било съобщено на С.С. на 22 май 2020г. по електронна поща и жалбата срещу него е постъпила при ответника на 05.06.2020г. Обжалването е направено в законоустановения срок по чл.149 ал.1 от АПК от страна, направила запитването срещу подлежащ на оспорване административен акт пред надлежния административен съд, поради което жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и предвид доводите на страните и техните представители, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Със заявление рег.№ 33-00-12/07.05.2020г. С.С. е поискал от Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията достъп до обществена информация, като заявлението му е било препратено до генералния директор на ДП „Пристанищна инфраструктура“. С него, жалбоподателят е поискал достъп до следната обществена информация: 1. Сключено споразумение между ДП „Пристанищна инфраструктура“ и „Транспортно строителство и възстановяване“ ЕАД /“ТСВ“ ЕАД/ за удълбочаване на канал 1 и канал 2 на Пристанище Варна; 2. Технически проект, по който предстои да бъде осъществено удълбочаването на канала; 3. Компаниите, с които „ТСВ“ ЕАД е сключило договор за изпълнение на проекта; 4. Цената, на която според сключените договори ще бъде извършено удълбочаването. Заявителят е посочил, че иска информацията да му бъде предоставена на електронна поща, като е посочил адреса ѝ. За постъпилото заявление от С.С. е бил уведомен изпълнителния директор на „Транспортно строителство и възстановяване“ ЕАД, откъдето с писмо от 13.05.2020г. е отговорено, че дружеството не е съгласно да разкрие поисканите данни, които представляват за него търговска тайна и разкриването им ще наруши конкурентоспособността му и ще доведе до нежелани последици за стопанската му дейност. На същите доводи за отказ за даване на съгласие за предоставяне на поисканата информация, „ТСВ“ ЕАД се е позовало повторно видно от негово писмо от 20.05.2020г.

С решение №Р№-10-14/21.05.2020г., генералния директор на ДП „Пристанищна инфраструктура“ е отказал пълен достъп до обществената информация, поискана със заявление на С.С. с рег.№ 33-00-12/07.05.2020г., като се е позовал на отказа на трето заинтересовано лице – „ТСВ“ ЕАД и неговото твърдение, че информацията представлява за дружеството търговска тайна по смисъла на чл.17 ал.2 от ЗДОИ.

Варненският административен съд, XIX състав въз основа на приетите за установени факти и след служебна проверка на оспорения акт по реда на чл.168 ал.1 от АПК на всички основания по чл.146 от АПК счита следното от правна страна:

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА при следните съображения:

Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ (ДППИ) управлява инфраструктурата на пристанищата за обществен транспорт с национално значение и предоставя услуги по управление на трафика и информационно обслужване на корабоплаването. Същото е на бюджетна издръжка и средствата, които разходва по проекти и споразумения са бюджетни, т.е. публични средства. Не се оспорва факта, че едноличен собственик на капитала на „Транспортно строителство и възстановяване“ ЕАД /“ТСВ“ ЕАД/ е държавата чрез министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Следователно, както ДППИ, така и „ТСВ“ ЕАД са публични организации по смисъла на §1 т.4 б.“а“ и б.“в“ от ДР на ЗДОИ във връзка с чл.5 ал.2 т.4 от Закона за обществените поръчки – тъй като са обект на управленски контрол от страна на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, имащ качеството на възложител.

Страните не спорят по факта, че поисканата със заявлението на С.С. информация е обществена по определението, дадено в чл.2 ал.1 от ЗДОИ и предвид бюджетната издръжка на двата задължени субекта, същата касае изразходване на публични държавни

средства, което е определя като свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Основание за отказ по чл.37 ал.1 т.2 от ЗДОИ ще е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Качеството на публични организации на ДППИ и „ТСВ“ ЕАД ги приравнява на задължени субекти по чл.3 ал.2 т.1 от ЗДОИ за осигуряване на достъп до създаваната и съхранявана от тях обществена информация, поради което „ТСВ“ ЕАД не се явява трето лице, чието съгласие е би било необходимо за представяне на поисканата обществена информация съгласно чл.31 ал.5 от ЗДОИ. Отделно от това, самото несъгласие не е абсолютна предпоставка за отказ, тъй като генералния директор на ДППИ е трябвало да прецени налице ли е надделяващ обществен интерес, но доводи по този основен правно-относим въпрос не са изложени в обжалвания акт, което е в нарушение на чл.59 ал.1 и ал.2 т.4 от АПК, представляващи основание за отмяна по чл.146 т.2 и т.3 от АПК.

В §1 т.5 от ДР на ЗДОИ е обяснено, че не представляват „производствена или търговска тайна“ факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, но е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато тя: а) дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии; б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по [чл. 3, ал. 1](#) от ЗДОИ относно вземаните от тях решения; в) гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по [чл.3](#) от ЗДОИ; г) разкрива корупция и злоупотреба с власт, лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица; д) опровергава разпространена недостоверна информация, засягаща значими обществени интереси; е) е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по [чл. 3](#) от ЗДОИ. От изброените в заявлението на С.С. документи става ясно, че поисканата с него обществена информация не представлява търговска тайна предвид бюджетната издръжка на ДППИ и на „ТСВ“ ЕАД и управляваното от тях държавно имущество включително публични средства /*решение №1841/18.02.2016г. на ВАС по адм.д.№ 2684/2015г., оставено в сила с решение №8570/11.07.2016г. на ВАС, 5-членен състав по адм.д. №4907/2016г./*. Дори и да представляваше търговска тайна, законодателят сам е приел, че в хипотеза, когато търговската тайна е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл. 3 ЗДОИ, е налице надделяващ обществен интерес - §1, т. 5, б. "е" ЗДОИ, чиято разпоредба е приложима по отношение на разглеждания казус, за който е налице законова презумпция за съществуването на надделяващ обществен интерес. Оборимата презумпция има тази правна последица, че обръща тежестта на доказване. С оглед на това не заявителят, а органът следва да установи, че в конкретния случай не е налице надделяващ обществен интерес. Тоест, жалбоподателят не трябва да доказва наличието на надделяващ обществен интерес. Както неотменно се сочи в практиката на Върховния административен съд /*решение № 10304 от 23.07.2014 г. на ВАС по адм. д. № 15032/2013 г., VII о., докладчик съдията С Я ; решение № 9294 от 18.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 1018/2019 г., V о., докладчик председателят Г К ; решение № 7875 от 10.06.2014 г. на ВАС по адм. д. № 79/2014 г., VII о., докладчик съдията*

Л П ; решение № 4904 от 9.04.2013 г. на ВАС по адм. д. № 8257/2012 г., V о., докладчик председателят А Ик ; решение № 1399 от 9.02.2015 г. на ВАС по адм. д. № 4960/2014г., VII о., докладчик съдията И Р ; решение №1841/18.02.2016г. на ВАС по адм.д.№ 2684/2015г., оставено в сила с решение №8570/11.07.2016г. на ВАС, 5-членен състав по адм.д. №4907/2016г./, за да е оборена презумпцията на надделяващ обществен интерес, е необходимо органът да е доказал, че общественият интерес от разкриването не е убедителен и не превишава явно интереса на третата страна от запазване на търговската тайна. Иначе казано, органът трябва да докаже, че неразкриването на информацията балансира обществения интерес от прозрачност и желанието на третата страна да опази търговската тайна.

Дори и хипотетично да се приеме, че поисканата от С.С. информация представлява търговска тайна за „ТСВ“ ЕАД, на основание чл.17 ал.2 от ЗДОИ тя не би подлежала на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Разпоредбата на чл.17 ал.3 от ЗДОИ вменява на задължените субекти по [чл. 3](#) от същия закон, когато отказват достъп до обществена информация на основание ал. 2 на чл.17 от ЗДОИ, да посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците, което в настоящия отказ не е сторено.

Понятието „надделяващ обществен интерес“ е обяснено в §1 т.6 от ДР на ЗДОИ, чиято норма гласи, че такъв е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по [чл. 3](#) от ЗДОИ. Действително, със заявлението си жалбоподателят е целял повишаване на прозрачността и отчетността на двата субекта по чл.3 от ЗДОИ, които са държавни предприятия на бюджетна издръжка, разходващи публични средства и управляващи държавно имущество. По силата на чл.13 ал.3 от ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес, което обосновава материалната незаконосъобразност на обжалвания отказ, тъй като законната презумпция за съществуването на надделяващ обществен интерес не е оборена от генералния директор на ДП „Пристанищна инфраструктура“.

Поради гореизложеното, оспореното решение следва да бъде отменено и преписката да се изпрати на административния орган за ново произнасяне в даден от съда срок по чл.174 от АПК. При новото произнасяне генералният директор на ДП „Пристанищна инфраструктура“ следва да съобрази мотивите на съда относно характера на исканата информация и качеството на сезирания орган като задължен субект по смисъла на закона и да се произнесе с изричен акт съгласно чл. 41 ал.1 от ЗДОИ, като предостави достъп до исканата от С.С. с негово заявление рег.№ 33-00-12/07.05.2020г. обществена информация.

Водим от изложеното и на основание чл.173 ал.2 от АПК във връзка с чл.41 ал.1 от ЗДОИ и на основание чл.174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №РД-10-14/21.05.2020г. на генералния директор на Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ във връзка със заявление за достъп до обществена информация с вх.№ 33-00-12/07.05.2020г. на С.Ц.С..

ИЗПРАЩА преписката на генералния директор на Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ за ново произнасяне по заявление за достъп до обществена информация с вх.№ 33-00-12/07.05.2020г. на С.Ц.С. при съобразяване на

задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите към съдебното решение.

ЗАДЪЛЖАВА генералния директор на Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ на основание чл.174 от Административнопроцесуалния кодекс да издаде акта по чл.41 ал.1 от Закона за достъп до обществена информация във връзка с заявление за достъп до обществена информация с вх.№ 33-00-12/07.05.2020г. на С.Ц.С. в 7-дневен срок от получаването на настоящото съдебно решение.

На основание чл.40 ал.3 от Закона за достъп до обществена информация настоящото решение не подлежи на касационно оспорване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: